

Vi vil gerne arbejde for, at der for alle stoffer, der karakteriseres som farlige, inden for 5 år skal afgives en erklæring fra producenten om, hvor farlige de er. Hvis ikke man kan få en sådan erklæring om, at de ikke er farlige, bør stofferne ikke kunne markedsføres.

Vi mener også, at man i stigende grad skal bruge computerberegninger for at kunne vurdere stofferne så hurtigt som muligt.

Vi mener også, at de mærkningsregler, der gælder i dag, kan blive endnu bedre, end de er. Vi har foreslået, at de to officielle mærker, der er, nemlig Svanemærket, det nordiske miljømærke, og Blomstermærket, det europæiske miljømærke, bør suppleres med nogle nye kriterier, sådan at produkter, der er mærket med de to ordninger, hverken indeholder hormonforstyrrende eller allergifremkaldende stoffer.

Samtidig vil vi gerne have, at det fremgår af produktet, hvis en vare indeholder stoffer, der er på Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer.

Mest vigtigt af alt synes vi dog, det er at sikre vores børn mod de her skadelige stoffer. Derfor foreslår vi et forbud mod ftalater i alt legetøj. Den tidligere regering startede med et forbud mod ftalater i legetøj til de 0-3-årige, det var et stort skridt, det gav genklang i EU. Vi vil gerne tage det endnu længere og gøre det til et totalt forbud.

Vi vil også gerne have, at man, når man ser på legetøj, sætter grænser for tungmetal efter totalindhold. I dag er det faktisk sådan, at der er skrappe grænse for indhold af tungmetal i loftsmaling, end der er for børns legetøj. Vi mener også, at forskningsindsatsen i stigende grad skal rettes mod børn og gravides følsomhed over for farlige stoffer.

Nu har vi så haft diskussionen her i dag, og jeg skal på vegne af både SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten meddele, at de støtter de tre beslutningsforslag, vi har lagt frem.

Jeg synes desværre, at diskussionen meget er gået på, hvor meget vi kan gøre i forhold til EU. Egentlig mener jeg, at man af og til i denne diskussion kommer til at bruge EU lidt som en sovepude.

Selvfølgerlig skal Danmark i EU gå forrest for at forlange en større indsats. Der skal regeringen være aktiv og selv tage kontakt, selv presse på. Måske tage direkte kontakt til andre EU-lande for at presse på. Men vi kan også gøre noget selv, og der mener jeg måske nok, at debatten i dag har vist, at vi er lidt for fantasiløse med hensyn til, hvad vi selv kan gøre.

Eksempelvis i forhold til mærkning foreslog jeg jo – men det svarede hr. Dohrmann så ikke på, for jeg er ikke sikker på, at han hørte hele spørgsmålet – at i stedet for at lave negativ mærkning, hvis det er så umuligt, det må vi jo have undersøgt, om det er, så var alternativet jo at lave en positiv mærkning, så de produkter, der ikke indeholder skadelige stoffer, får et tilbud om at få en »grønt lys-mærkning«, det kan der vel næppe være nogen producenter der har noget imod, at deres egne produkter får.

I forhold til de borgerlige ordførere, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, som jeg også forstod af viste alle tre forslag, så er jeg selvfølgelig glad for de positive tilkendegivelser om formålet, men lidt ked af, at der ikke er nogen, der har vist villighed til at støtte de konkrete forslag, vi har lagt frem. Vi synes, det havde været at tage et skridt af vejen, og det mener vi faktisk der er brug for.

Vi har været kede af, at regeringen har skåret ned på de penge, der er afsat til området. Vi er dog glade for, at de har brugt de penge, vi andre havde afsat, og det er jo grunden til, at man har brugt flere penge, fordi man også har brugt det, som vi andre fik afsat i årene før.

Men vi mener faktisk ikke, at vi som samfund har råd til at slække på indsatsen, når det drejer sig om miljø og sundhed og skadelige kemikalier og farlige stoffer, hverken når det handler om kroner og ører, og der vil vi som sagt gerne bruge nogle flere, også på forskning, men vi mener også, der er brug for at kræve noget mere aktiv handling, selvfølgerlig i EU så meget, som vi overhovedet kan, så aktivt, som vi overhovedet kan, men også at vi spiller på alle tangenter, så vi også nationalt set gør en større indsats. Der er ikke kun brug for pæne ord, der er brug for mere handling, der er brug for mere prioritering, og dybest set handler det jo om vores alle sammens fremtid.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Det er en lille smule anstrengende og trivielt at høre fru Pernille Blach Hansen stå og tale, så man skulle tro, at den nuværende regering har skåret ned på området.

Jeg må gentage, at den nuværende regering bruger flere penge og mange flere penge, end den tidligere regering nogen sinde har gjort på